Biroul permanent al Senatului
L620 ... 1.2.11.2026.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

Comisia pentru constituţionalitate — ***Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunităţi şi validări***

Nr.LXVIII/5771/27.10.2026 — *Nr.XIX/405/2025/2.11.2026*

RAPORT COMUN

asupra ***Legii pentru modificarea şi completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală***

ca urmare a Deciziei Curţii Constituţionale nr. 838/15.07.2026
(L620/2025)

În temeiul art. 147 alin. (2) din Legea fundamentală, în conformitate cu prevederile art. 156 din Regulamentul Senatului, republicat, **Comisia pentru constituţionalitate şi Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunităţi şi validări,** prin adresa **L620/2025** din 2.09.2026, au fost sesizate în **procedura reexaminării** de către Biroul permanent al Senatului, cu *Legea pentru modificarea şi completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală*, **ca urmare a Deciziei Curţii Constituţionale nr. 838 din 15 iulie 2026, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 din 31 august 2026.**

În şedinţele separate din 27 octombrie şi 2 noiembrie 2026, **Comisia pentru constituţionalitate şi Comisia pentru juridică, de numiri, disciplină, imunităţi şi validări**, analizând, în procedura reexaminării, Decizia Curţii Constituţionale nr. 838/2026, prevederile Legii fundamentale, precum şi legea trimisă la promulgare, **au hotărât**, cu majoritate de voturi, **să adopte raport comun de admitere, cu amendamente admise, a Legii** trimise la promulgare.

Amendamentele admise se regăsesc în Anexa care face parte integrantă din prezentul raport comun.

Comisia pentru constituţionalitate şi Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunităţi şi validări au examinat Legea, în procedura reexaminării, ca urmare a Deciziei nr.838/2026. În dezbatere, au fost avute în vedere decizia Curţii pronunţată în controlul *a priori* asupra **Legii pentru modificarea şi completarea Legii *nr.135/2010 privind Codul de procedură penală* (L620/2025)**, prevederile Legii Fundamentale cu privire la rolul şi atribuţiile Parlamentului prevăzute de art. 147 din Constituţie şi jurisprudenţa Curţii Constituţionale în materia efectelor deciziilor Curţii Constituţionale.

În jurisprudența sa constantă (a se vedea decizia nr. 1.177 din 12 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 871 din 20 decembrie 2007, deciziile nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, sau Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, paragraful 187), Curtea observă că **decizia prin care obiecția de neconstituționalitate a fost parțial admisă are ca efect deschiderea de drept a procedurii de reexaminare a legii** de către Parlament pentru punerea de acord a prevederilor neconstituționale cu decizia Curții Constituționale, în temeiul art. 147 alin. (2) din Constituție. În cadrul acestei proceduri, **Parlamentul poate modifica și alte prevederi legale numai dacă acestea se găsesc într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale**, pentru a asigura caracterul unitar al reglementării și, în măsura în care se impune, va recorela celelalte dispoziții ale legii ca și operațiune de tehnică legislativă, **fără a putea aduce alte modificări** de substanță legii în cauză.

Astfel, prin Decizia Curții Constituționale nr.838/2026, **Curtea Constituțională a admis obiecția** de neconstituționalitate **și a constatat că dispozițiile art. I pct. 2, pct. 3, pct. 45 [cu referire la art. 343 alin. (3) și (4)** din Codul de procedură penală] și pct. 50 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală **sunt neconstituționale**, reținând următoarele:

- în esență, criticile de neconstituționalitate au vizat, pe de o parte, extinderea competențelor judecătorului de cameră preliminară în materia reunirii și disjungerii cauzelor, iar, pe de altă parte, reglementarea unor termene în continuare fără citarea participanților la procesul penal și conferirea autorității de lucru judecat încheierilor definitive pronunțate în procedura camerei preliminare;

- analizând dispozițiile art. I pct. 2 din lege, prin care se introduce posibilitatea judecătorului de cameră preliminară de a dispune reunirea cauzelor, Curtea Constituțională a reținut că această soluție legislativă nu este compatibilă cu natura și obiectul procedurii camerei preliminare;

- rațiunea instituției reunirii cauzelor urmărește asigurarea unei bune înfăptuiri a justiției, prin evitarea pronunțării unor soluții diferite sau contradictorii în situații juridice similare. Reunirea este justificată de existența unor legături substanțiale între două sau mai multe infracțiuni ori între diferite aspecte ale unor cauze, care impun examinarea acestora într-o manieră unitară, pentru aflarea adevărului și pronunțarea unei soluții legale și temeinice;

- or, stabilirea existenței unor asemenea legături presupune cercetarea elementelor de fond ale cauzelor penale, respectiv identificarea faptelor comise, a autorilor și participanților, a formelor de vinovăție și, în consecință, a încadrării juridice a faptelor. O asemenea analiză presupune administrarea și evaluarea unui minim probatoriu, operațiuni care intră în competența exclusivă a instanței judecătorești căreia îi revine obligația de a soluționa acțiunea penală;

- Curtea a arătat că judecătorul de cameră preliminară nu are atribuții de examinare a fondului cauzei, competența sa fiind limitată, potrivit art. 342-348 din Codul de procedură penală, la verificarea competenței și a legalității sesizării instanței, precum și a legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală;

- în ceea ce privește dispozițiile art. I pct. 3 din lege, prin care se reglementează competența judecătorului de cameră preliminară de a dispune disjungerea cauzelor, Curtea

Constituțională a reținut că această instituție reprezintă mecanismul juridic invers al reunirii, având ca finalitate separarea cauzelor reunite în cadrul aceluiași dosar, în vederea unei mai bune înfăptuiri a justiției. Cu privire la acest aspect, Curtea a arătat că disjungerea presupune o apreciere a instanței asupra inculpaților și infracțiunilor, respectiv asupra faptelor comise, identității făptuitorilor, formelor de vinovăție și încadrărilor juridice, pentru a putea decide separarea cauzelor în raport cu anumite persoane sau infracțiuni;

- în consecință, Curtea a constatat că atribuirea competenței de a dispune disjungerea cauzelor judecătorului de cameră preliminară este în totală contradicție cu natura procedurii în camera preliminară și a funcției judiciare exercitate de judecătorul de cameră preliminară. Soluția legislativă generează, astfel, o incoerență legislativă care contravine standardelor de calitate a legii consacrate de art. 1 alin. (5) din Constituție;

- referitor la dispozițiile art. I pct. 45 din lege, prin care se reglementează posibilitatea acordării unor termene în continuare în procedura camerei preliminare, fără citarea părților și a persoanei vătămate, Curtea Constituțională a reținut că această soluție legislativă contravine dreptului de acces liber la justiție, dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare, întrucât nu asigură garanțiile necesare informării efective a participanților la procesul penal cu privire la desfășurarea procedurii;

- Curtea a subliniat că, în reglementarea procesual penală în vigoare, citarea reprezintă modalitatea prin care statul, prin intermediul organelor sale judiciare, asigură informarea oficială a participanților cu privire la termenele stabilite în cursul procesului penal. Prin soluția legislativă criticată, această obligație este transferată asupra participanților la proces, care urmează să urmărească în mod individual evoluția dosarului și să se informeze cu privire la termenele ulterioare, fără ca legea să prevadă o procedură concretă în acest sens;

- or, obligația de informare asupra termenelor de judecată aparține statului și trebuie îndeplinită prin organele sale judiciare, neputând fi transferată asupra justițiabililor, în lipsa unui mecanism procedural reglementat prin lege. Curtea a observat, în acest context, că lipsa citării poate afecta în mod direct posibilitatea inculpatului de a participa la procedură, de a formula concluzii scrise și orale și de a-și exercita efectiv dreptul la apărare, cu atât mai mult cu cât una dintre soluțiile ce pot fi pronunțate în camera preliminară este începerea judecății;

- un argument distinct arătat de Curtea Constituțională a vizat imposibilitatea asimilării termenului în continuare cu termenul luat în cunoștință. Curtea a reținut că acesta din urmă presupune prezența efectivă a părții, a persoanei vătămate sau a reprezentantului acestora în fața organului judiciar, la momentul comunicării orale a termenului următor. Prin urmare, simpla îndeplinire legală a procedurii de citare pentru primul termen nu poate justifica prezumția că participanții cunosc și termenele ulterioare, în special în situația în care aceștia nu s-au prezentat la termenul inițial;

- în ceea ce privește dispozițiile art. I pct. 50 din lege, prin care se urmărește introducerea art. 346^1 în Codul de procedură penală, consacrând autoritatea de lucru judecat a anumitor încheieri definitive pronunțate de judecătorul de cameră preliminară, Curtea Constituțională a reținut că soluția legislativă propusă este incompatibilă atât cu natura acestei faze procesuale, cât și cu regimul nulității în procesul penal, afectând dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

În conformitate cu prevederile alin.(4) al art.147 din Constituție, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României.

În cadrul dezbaterilor, au fost formulate amendamente de punere de acord a prevederilor neconstituționale cu Legea fundamentală și considerentele cuprinse în Decizia Curții Constituționale nr.838/2026 care, supuse votului, au fost admise și se regăsesc în Anexa la prezentul Raport comun.

În consecință, **Comisia pentru constituționalitate și Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări supun spre dezbatere plenului Senatului** prezentul **raport comun de admitere, cu amendamente admise, a Legii** *pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală.*

În raport cu obiectul de reglementare, legea aflată în procedura reexaminării face parte din categoria **legilor organice și** urmează a fi supusă votului plenului Senatului, potrivit art.76 alin.(1) din Constituția României, republicată.

Conform dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, și ale art.92 alin.(7) pct.2 din Regulamentul Senatului, republicat, **Senatul este primă Cameră sesizată.**

Președinte,

Senator Nadia-Cosmina CERVA

Președinte,

Senator Ion-Cristinel RUJAN

Secretar,

Senator Corneliu NEGRU

Secretar,

Senator Daniela ȘTEFĂNESCU

Anexa la Raportul comun **Nr.LXVIII/5771/27.10.2026**
Nr.XIX/405/2025/2.11.2026

Amendamente admise la
Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală,
ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr.838/15.07.2026

(L620/2025)

Nr. Crt.	Forma trimisă la promulgare	Amendamente adoptate de Comisii	Observații/Motivare
1.	2. La articolul 43, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins: „(4) Prevederile alin. (1) — (3) se aplică și în procedura camerei preliminare. Reunirea nu se poate dispune în contestația formulată împotriva încheierilor prevăzute la art.346."	**Pct.2. se elimină.**	Amendament propus de sen. Nadia-Cosmina Cerva, adoptat de Comisii, cu majoritate de voturi. Reunirea în camera preliminară – art. I pct. 2 CCR critică atribuirea acestei competențe judecătorului de cameră preliminară. Potrivit considerentelor obligatorii, reunirea presupune o evaluare a fondului și poate fi dispusă numai de instanța de judecată. Prin urmare, se propune eliminarea acestui articol.
2.	3. La articolul 46, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:	**Pct.3. se elimină.**	Amendament propus de sen. Nadia-Cosmina Cerva, adoptat de Comisii, cu majoritate de voturi.

Nr. Crt.	Forma trimisă la promulgare	Amendamente adoptate de Comisii	Observaţii/Motivare
	„(3) Prevederile alin. (1) şi (2) se aplică in mod corespunzător în procedura de cameră preliminară. Disjungerea cauzei se dispune şi atunci când numai pentru unele dintre infracţiuni sau numai pentru unii inculpaţi se impune restituirea cauzei la parchet. În cazurile prevăzute la art. 43 alin. (1), judecătorul de camera preliminară dispune, dacă este cazul, restituirea întregii cauze la parchet."		Disjungerea în camera preliminară – art. I pct. 3 CCR declară incompatibilă instituția cu funcţia camerei preliminare. Prin urmare, se propune eliminarea acestui articol.
3.	Pct. 45. Articolul 343 se modifică şi va avea următorul cuprins: (1) Durata procedurii în camera preliminară este de cel mult 60 de zile de la data înregistrării cauzei la instanţă. (2) Pentru respectarea dispoziţiilor alin. (1) judecătorul de cameră preliminară are îndatorirea să ia din timp toate măsurile necesare pentru asigurarea apărării obligatorii, dacă este cazul, şi pentru ca la termenul fixat procedura de citare să fie legal îndeplinită, iar soluționarea cererilor și excepţiilor să nu sufere amânare.	45. Articolul 343 se modifică şi va avea următorul cuprins: Durata procedurii în camera preliminară Nemodificat Nemodificat	

Nr. Crt.	Forma trimisă la promulgare	Amendamente adoptate de Comisii	Observații/Motivare
	(3) În cazul în care, deși procedura de citare este legal îndeplinită, soluționarea cererilor și excepțiilor nu se poate realiza la termenul stabilit potrivit dispozițiilor art. 344 alin. (4), judecătorul de cameră preliminară acordă termen în continuare, fără citarea părților și a persoanei vătămate. Cu excepția termenului prevăzut la art. 345 alin. (3), termenele sunt stabilite în zile succesive. Pentru motive întemeiate, termenele în continuare în camera preliminară pot fi stabilite în zile nesuccesive, între care nu poate fi un interval mai mare de 7 zile.	(3) În cazul în care, deși procedura de citare este legal îndeplinită, soluționarea cererilor și excepțiilor nu se poate realiza la termenul stabilit potrivit dispozițiilor art. 344 alin. (4), judecătorul de cameră preliminară acordă ***un nou termen de judecată, cu citarea părților și a persoanei vătămate care nu au termen în cunoștință, cu excepția persoanelor care au solicitat*** judecata în lipsă.	Amendament propus de sen. Nadia-Cosmina Cerva, adoptat de Comisii, cu majoritate de voturi.
	(4) Citațiile pentru termenul stabilit potrivit dispozițiilor art. 344 alin. (4) conțin mențiunea referitoare la acordarea termenelor în continuare și atenționarea că pentru termenele stabilite ulterior nu se vor emite alte citații, părțile și subiecții procesuali având obligația de a urmări parcursul dosarului.	**Alin.(4) al art.343 se elimină.**	Amendament propus de sen. Nadia-Cosmina Cerva, adoptat de Comisii, cu majoritate de voturi.
	(5) Termenele de judecată în camera preliminară pot fi stabilite după un interval mai mare de 7 zile numai dacă probele încuviințate sau măsurile dispuse, prin natura lor, împiedică stabilirea unui termen mai scurt.	**Alin.(5) al art.343 se elimină.**	Amendament propus de sen. Nadia-Cosmina Cerva, adoptat de Comisii, cu majoritate de voturi.

Nr. Crt.	Forma trimisă la promulgare	Amendamente adoptate de Comisii	Observații/Motivare
	(6) Pentru termenele stabilite conform alin. (5) se citează părțile și persoana vătămată care nu au termen în cunoștință și care nu au cerut judecata în lipsă. Prevederile art. 353 se aplică în mod corespunzător.	**Alin.(6) al art.343 se elimină.**	Amendament propus de sen. Nadia-Cosmina Cerva, adoptat de Comisii, cu majoritate de voturi.
	(7) În cazul în care procedura de citare este legal îndeplinită la termenul stabilit potrivit dispozițiilor alineatului (5), dar, din motive obiective, cauza nu poate fi soluționată la acest termen, judecătorul stabilește termene în continuare. Prevederile alin. (3) – (6) se aplică în mod corespunzător.	**Alin.(7) al art.343 se elimină.**	Amendament propus de sen. Nadia-Cosmina Cerva, adoptat de Comisii, cu majoritate de voturi. Se elimină din noul art. 343 orice trimitere la art. 353 Norma generală din art. 353 privește citarea în materia judecății, iar noul art. 343 este o normă specială pentru procedura camerei preliminare. Dec.CCR nr.838/2026: 86."... distinct de prevederile art. 257 alin. (7) din Codul de procedură penală, dispozițiile art. 353 din Codul de procedură penală ce reglementează citarea la judecată prevăd, la alin. (7), posibilitatea de a acorda termen în cunoștință doar persoanelor care sunt prezente la judecată, în ipoteza amânării judecății, acestea fiind în prezent și

Nr. Crt.	Forma trimisă la promulgare	Amendamente adoptate de Comisii	Observații/Motivare
			singurele prevederi din cuprinsul Codului de procedură penală ce reglementează termenul în cunoştinţă." CCR, prin Decizia CCR nr. 838/2026, reține că sintagma „care nu au termen în cunoștință" reintroduce un mecanism neclar/criticat de Curte: posibilitatea ca lipsa unei noi citații să fie justificată prin ideea că persoana avea deja termenul „în cunoștință". Curtea a arătat că obligația de informare asupra termenelor nu poate fi transferată participanților prin simpla obligație de a urmări parcursul dosarului.
4.	Pct. 50. După articolul 346 se introduce un nou articol, articolul 346^1 cu următorul cuprins: Articolul 346^1 Autoritatea de lucru judecat a soluțiilor judecătorului de cameră preliminară (1) Încheierile definitive ale judecătorului de cameră preliminară prin care au fost respinse cererile și excepțiile privind legalitatea administrării probelor sau a efectuării actelor de urmărire penală, precum și cele prin care au fost excluse	**Pct. 50 se elimină.**	Amendament propus de sen. Nadia-Cosmina Cerva, adoptat de Comisii, cu majoritate de voturi. Concluzia Curții este că soluțiile definitive pronunțate în camera preliminară nu pot dobândi autoritate de lucru judecat în forma propusă, deoarece nu soluționează fondul cauzei. Acest efect nu poate împiedica invocarea ulterioară a nulităților absolute, reexaminarea legalității probelor și excluderea probelor obținute sau administrate nelegal.

Nr. Crt.	Forma trimisă la promulgare	Amendamente adoptate de Comisii	Observații/Motivare
	probe administrate în cursul urmăririi penale ori s-a constatat nelegalitatea unor acte de urmărire penală au autoritate de lucru judecat, inclusiv în cazul unei noi trimiteri în judecată după restituirea cauzei la parchet, precum și în cauzele disjunse. (2) Autoritatea de lucru judecat prevăzută la alin. (1) poate fi invocată în orice stare a procesului.		Prin urmare, se propune eliminarea acestui articol.